

Sygnatura akt VIII C 540/15

%\$VIII/C/540/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 04-11-2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Martyniec

Protokolant: Magdalena Wengierow

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2015r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa (...)w W.

przeciwko A. N.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego A. N. na rzecz strony powodowej (...) (...) w W. kwotę 956,10 zł (dziewięćset pięćdziesiąt sześć zł dziesięć gr) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 16 października 2014 r. do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 184,80 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

VIII C 540/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) (...)z siedzibą w W. wniosła pozew przeciwko pozwanemu A. N., w którym domagała się zapłaty kwoty 1.081,37 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona powodowa argumentowała, że podstawą żądania jest umowa ubezpieczenia OC pojazdów komunikacyjnych, która łączyła pozwanego z pierwotnym wierzycielem tj. (...) S.A. V. (...). Strona powodowa nabyła od pierwotnego wierzyciela wierzytelność objętą pozwem na mocy umowy z dnia 8 maja 2013 r. Na wartość przedmiotu sporu składa się kwota 818 zł stanowiąca nieuiszczoną wartość ekwiwalentu za udzieloną ochronę ubezpieczeniową i 263,37 zł stanowiąca skapitalizowane odsetki ustawowe liczone od należności głównej od dnia 19 kwietnia 2012 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

Nakazem zapłaty z 25 listopada 2014 r. sygn. akt. VI Nc-e 1506727/14 wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy w Lublinie VI Wydział Cywilny nakazał pozwanemu A. N., aby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłacił powodowi kwotę 1.081,37 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 października 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 210 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany A. N. pismem z 23 grudnia 2014r. wniósł sprzeciw, w którym domagał się oddalenia powództwa.

W uzasadnieniu pozwany podniósł, że postanowieniem z 29 maja 2014 r. sygn. akt VIII C 78/14 Sąd umorzył analogiczne postępowanie z powództwa powoda wskutek niewykonania zarządzenia Sądu, nadto pozwany

wypowiedział umowę dalszego ubezpieczenia OC do polisy (...) za okres 19 kwietnia 2011 r. do 18 kwietnia 2012 r. zachowując przy tym odpowiedni termin, o czym pisemnie poinformował (...) S.A. V. (...). Dnia 12 kwietnia 2013 r. pozwany ponownie przesłał do pierwotnego wierzyciela za pośrednictwem faxu kopię wypowiedzenia umowy.

Postanowieniem z 14 stycznia 2015 r. sygn. akt. VI Nc-e 1506727/14 Sąd Rejonowy w Lublinie VI Wydział Cywilny przekazał sprawę do Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu.

W piśmie procesowym z 7 września 2015 r. strona powodowa podniosła, że złożony do akt raport z przesłania faxu wskazuje datę 12 kwietnia 2013 r., natomiast wypowiedzenie aby było skuteczne musi wpłynąć do wierzyciela pierwotnego w sposób umożliwiający mu zapoznanie się ze złożonym oświadczeniem woli przed dniem rozpoczęcia świadczenia ochrony ubezpieczeniowej, tj. przed 19 kwietnia 2012 r. Ponadto wypowiedzenie zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) powinno być sporządzone na piśmie i doręczone za potwierdzeniem odbioru lub przesłane listem poleconym. Fakt zawarcia kolejnej umowy ubezpieczenia nie zwalniał pozwanego od zapłaty należnej stronie powodowej składki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. N. zawarł z (...) S.A. V. (...) umowę ubezpieczenia OC pojazdu marki D. o nr. rejestracyjnym (...) na okres od 19 kwietnia 2011 r. do 18 kwietnia 2012 r. opłacając w całości składkę. (...) S.A. V. (...) wystawiła kolejną polisę Ubezpieczenie C. Komunikacja Polisa typ (...) nr (...), która obejmowała okres ubezpieczenia od 19 kwietnia 2012 r. do 18 kwietnia 2013 r. i dotyczyła pojazdu marki D. o nr. rejestracyjnym (...). Składka roczna za ww. okres wynosiła 818 zł.

[dowód: polisa ubezpieczeniowa – k.33]

Pozwany dnia 13 kwietnia 2012 r. zawarł z (...) SA w W. umowę ubezpieczenia OC potwierdzonego polisą Polisa Seria (...) dotyczącą pojazdu marki D. o nr. rejestracyjnym (...). Ubezpieczenie było zawarte na okres od 17 kwietnia 2012 r. do 16 kwietnia 2013 r.

[dowód: polisa ubezpieczeniowa (...) SA w W. – k.62 – 62]

(...) Spółka Akcyjna V. (...) zawarła ze stroną powodową umowę sprzedaży wierzytelności z 8 maja 2013 r., na mocy której strona powodowa nabyła od pierwotnego wierzyciela wierzytelność dotyczącą nieopłaconej składki w wysokości 818 zł z tytułu ubezpieczenia OC.

[Okoliczność niesporna ustalona w oparciu o umowę sprzedaży wierzytelności wraz z załącznikiem – k.23 – 25]

Pismem z 27 maja 2013 r. strona powodowa poinformowała pozwanego o przejściu przedmiotowej wierzytelności na jej rzecz na mocy umowy przelewu wierzytelności. Wezwała również A. N. do zapłaty długu w wysokości 935,41 zł, w nieprzekraczalnym terminie do dnia 3 czerwca 2013 r. W specyfikacji zadłużenia podano, że datą wymagalności był dzień 19 kwietnia 2012 r.

Pismem z 14 czerwca 2013 r. A. N. poinformował stronę powodową, że wezwanie do zapłaty jest bezpodstawne z uwagi na prawidłowe wypowiedzenie umowy dotyczące ubezpieczenia samochodu D. (...).

[dowody:

- pismo strony powodowej z 17 maja 2013 r. – k.34,

- odpowiedź na wezwanie do zapłaty – k.11]

A. N. wysłał do (...) SA pismo, w którym poinformował ubezpieczyciela, że wypowiada umowę do dalszego ubezpieczenia do polisy typ (...) Nr (...) dotyczącej pojazdu marki D. o Nr rejestracyjnym (...) nr nadwozia (...). W

dacie pisma 12.03.2012 r. ostatnia cyfra roku – 2, została napisana ręcznie po przerobieniu znajdującej się na wydruku cyfry.

Pozwany ponownie wysłał ww. pismo faxem dnia 12 kwietnia 2013 r.

[dowody:

- wypowiedzenie umowy – k.9,

- potwierdzenie faxu – k.10]

(...) Spółka Akcyjna V. (...) zawarła ze stroną powodową umowę sprzedaży wierzytelności, na mocy której strona powodowa nabyła od pierwotnego wierzyciela wierzytelność objętą pozwem.

Okoliczność niesporna ustalona w oparciu o umowę sprzedaży wierzytelności wraz z załącznikiem – k.23 – 25

Postanowieniem z 29 maja 2014 r. sygn. akt VIII C 78/14 Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VIII Wydział Cywilny umorzył postępowanie wskutek nie uczynienia zadość wezwaniu Sądu przez stronę powodową.

[okoliczność niesporna ustalona w oparciu o postanowienie z 29 maja 2014 r. sygn akt VIII C 78/14]

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w przeważającej mierze zasługiwało na uwzględnienie.

Istota sporu sprowadzała się do rozstrzygnięcia kwestii, czy w okresie od 19 kwietnia 2012 r. do 18 kwietnia 2013 roku pozwany był objęty ochroną ubezpieczeniową w zakresie ubezpieczenia obowiązkowego posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów u (...) Spółka Akcyjna V. (...) w odniesieniu do pojazdu marki D. o Nr rejestracyjnym (...), a tym samym czy spoczywał na nim obowiązek uiszczenia składki ubezpieczeniowej z tego tytułu.

Według art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2007r., Nr 133, poz. 922) posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Artykuł 26 ustawy stanowi, że umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawiera się na okres 12 miesięcy.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 tejże ustawy, jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2, według którego zawarcie następnej umowy nie następuje, pomimo braku powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli nie została opłacona w całości określona w umowie składka za mijający okres 12 miesięcy lub w przypadku cofnięcia zakładowi ubezpieczeń zezwolenia na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych albo w przypadku ogłoszenia upadłości zakładu ubezpieczeń, ogłoszenia lub zarządzenia likwidacji zakładu ubezpieczeń albo oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości lub umorzenia postępowania upadłościowego, w przypadku, o którym mowa w art. 98 ust. 2.

Powołany przepis art. 28 ustawy w praktyce skutkuje tym, iż w razie nie wypowiedzenia na piśmie umowy ubezpieczenia OC u dotychczasowego ubezpieczyciela nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu, na który umowa została zawarta, zostaje zawarta następna umowa na 12 miesięcy, niezależnie od zawarcia w innym zakładzie ubezpieczeń umowy ubezpieczenia OC na ten okres. W takiej sytuacji posiadacz pojazdu zostaje objęty ochroną ubezpieczeniową w dwóch zakładach ubezpieczeń: dotychczasowym zakładzie oraz u kolejnego ubezpieczyciela.

Konsekwencją takiego stanu rzeczy jest możliwość wystąpienia z żądaniem zapłaty składki przez każdy z zakładów ubezpieczeń.

Umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych ulega zatem rozwiązaniu w ściśle określonych przypadkach wskazanych w ustawie o ubezpieczeniach obowiązkowych. Do jej rozwiązania nie mają zastosowania przepisy dotyczące umowy ubezpieczenia zawarte w kodeksie cywilnym, gdyż przepisy ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych są przepisami szczególnymi i regulują tę kwestię w sposób odrębny od przepisów kodeksu cywilnego.

Po wszechstronnym rozważeniu zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd doszedł do przekonania, że pozwany nie udowodnił, jakoby skutecznie wypowiedział umowę potwierdzoną polisą Ubezpieczenie C. Komunikacja – umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, pojazdu marki D. o Nr rejestracyjnym (...), w terminie określonym w art. 28 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Na okoliczność wypowiedzenia tej umowy pozwany powołał dowód w postaci kopii wypowiedzenia datowanego na dzień 12 lipca 2012 roku bez potwierdzenia nadania tego pisma pocztą. Dowód ten, w świetle całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, budził szereg wątpliwości Sądu.

Po pierwsze, w dacie pisma (12.04.2012 r.) ostatnia cyfra określająca rok - 2 - została wpisana ręcznie po przerobieniu cyfry na wydruku. Powyższa czynność mogła mieć na celu zmianę pierwotnej daty pisma, np. z 2013 r. na 2012 r.

Po drugie, pozwany nie przedłożył potwierdzenia nadania pocztą ww. pisma udowadniającego, że rzeczywiście zostało wysłane do ubezpieczyciela przynajmniej na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia została zawarta. Z uwagi na powyższe, pismo to nie stanowi dowodu skutecznego wypowiedzenia umowy ubezpieczenia przez A. N..

Po trzecie, w piśmie stanowiącym wypowiedzenie umowy OC pozwany jednoznacznie wskazał, że wypowiedzenie dotyczy umowy ubezpieczenia do polisy typ (...) Nr (...). Należy zauważyć, iż podany przez pozwaną numer polisy został nadany polisie wznowionej, tj. polisie obowiązującej w okresie od 19 kwietnia 2012 roku do 18 kwietnia 2013 roku. Pojawia się wątpliwość, czy pisząc pismo – jak twierdzi – 12 kwietnia 2012 r., pozwany mógł znać numer polisy obowiązującej od 19 kwietnia 2012 r.? A. N. nie wyjaśnił wskazanej wątpliwości.

Pozwany przedstawił również kopię potwierdzenia nadania faxu z 12 kwietnia 2013 r. zawierającego ww. pismo datowane na 12 kwietnia 2012 r. oraz kopię pisma z 14 czerwca 2013 r. wraz z kopią potwierdzenia nadania wskazującą na 14 czerwca 2013 r. Powyższe, z oczywistych przyczyn, nie jest dowodem na skuteczne wypowiedzenie umowy, z uwagi na upływ terminu określonego w art. 28 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) przed dokonaniem ww. czynności. Nadto wypowiedzenie powinno być pisemne, którego to wymogu fax nie spełnia.

Mając na uwadze wszystkie powyższe wątpliwości, Sąd doszedł do przekonania, że pozwany nie udowodnił, aby wypowiedział umowę obowiązującą od 19 kwietnia 2012 roku do 18 kwietnia 2013 roku w terminie określonym w art. 28 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Tym samym umowa była dalej kontynuowana między stronami jako umowa potwierdzona polisą typ (...) nr (...) przez kolejny okres roczny, tj. od 19 kwietnia 2012 roku do 18 kwietnia 2013 roku, w związku z czym pozwany był zobowiązany do zapłaty należnej z tego tytułu składki ubezpieczeniowej.

Żądaniem pozwu objęta była kwota 1.081,37 zł, na którą składała się kwota niezapłaconej składki w wysokości 818 zł oraz 263,37 zł stanowiące skapitalizowane odsetki ustawowe liczone od należności głównej od dnia 19 kwietnia 2012 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu. Sąd w oparciu o zebrany materiał dowodowy uznał za zasadne zasądzenie stronie powodowej kwoty należności głównej – 818 zł. Żądanie zasądzenia odsetek we wnioskowanej przez stronę powodową wysokości Sąd uznał tylko w części za uzasadnione. Zgodnie bowiem z zasadą wyrażoną 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które

dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W myśl § 2 cytowanego przepisu jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednocześnie Sąd zważył, że zgodnie z przepisem art. 813 § 2 k.c. jeżeli nie umówiono się inaczej, składka powinna być zapłacona jednocześnie z zawarciem umowy ubezpieczenia, a jeżeli umowa doszła do skutku przed doręczeniem dokumentu ubezpieczenia – w ciągu czternastu dni od jego doręczenia. Tym samym wymagalność składki, w przypadku gdy umowa dochodzi do skutku przed doręczeniem polisy – jak ma to miejsce w sytuacji wznowienia polisy – uzależniona jest od doręczenia dokumentu ubezpieczenia. W niniejszej sprawie strona powodowa nie udowodniła, aby polisa była doręczona pozwanemu wcześniej niż jego odpowiedź wysłana faksem w dniu 12 kwietnia 2013 r. Stąd Sąd zasądził odsetki od 27 kwietnia 2013 r. do dnia poprzedzającego wniesienia pozwu kapitalizując je do kwoty 138,10 zł.

Orzeczenie o kosztach procesu oparto o art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Do tych niezbędnych kosztów strony reprezentowanej przez pełnomocnika procesowego zalicza się wynagrodzenie i wydatki jednego pełnomocnika, koszty sądowe oraz koszty w wysokości nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. W rozważanym przypadku na koszty procesu strony powodowej złożyło się: wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 180 złotych w oparciu o przepis § 6 pkt 2 z zw. § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490 j.t.), oraz koszt uiszczenia przez stronę powodową opłaty od pozwu w kwocie 30 złotych na podstawie art. 28 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398). Pozwem objęte było roszczenie dotyczące kwoty 1.081,37 zł, natomiast Sąd zasądził na rzecz strony powodowej kwotę 956,10 zł, tak więc strona powodowa nie obroniła swego żądania w zakresie 12%. Jako że łącznie koszty procesu po stronie powodowej wyniosły 210 zł, pozwany jest zobowiązany je pokryć w 88%, co wynosi 184,80 zł.

Uwzględniając powyższe, w oparciu o powołane i cytowane w uzasadnieniu przepisy, Sąd orzekł jak w sentencji.